

*

מערבית: רחל חלבה

"הַתִּיצֵבָה נִגְדֵי הַדֶּרֶךְ. אֶלְנוֹאס, הָרִיו הֶגִּיחוּ.
מֵתוּ פְּנִסֵי הָעֵיר. כָּבֵה אֹרֶם.
שׁוּעֵטוֹת בְּנוֹת יַעֲנֵי הַפְּרָא, וְאַיִן רֶסֶן.
חוּשׁ, דְּהֶר.
אַחֲרֵת.
הַחֲמִצָּנו הַמוֹעֵד."

* השיר שייך לסוגת שירה עממית סודאנית מדוקלמת הקרויה "דוו־בית", כשם הסיפור פריי־
עטו של הסופר הסודאני אלטייב צאלח. (הסיפור פורסם בעברית בתרגומי יחד עם סיפור
נוסף, תחת השם "בנדרשאה", הוצאת 'אנדלוס' 2006). שיר זה מתאר את דרכו של האוהב
הרוכב על גמלו אל מקום שם אהובתו מבנות הנוודים. תרגום השיר לא היה נעשה ללא
עזרתם של כמה ממנויי Sudan-I באינטרנט, שלא אמנה את שמותיהם, אשר לא הסתפקו
בהצעת פרשנויות שונות לשיר, אלא הוסיפו עליהן שפע פרטים ותיאורי רקע מארצם, כפי
שרק בני סודאן ובנותיה יכולים היו לעשות. ועל כך אני אסירת תודה (ר"ח).